

From: Raya Gugutkova

Sent: Sunday, February 4, 2018 10:22 PM

To: e.ilieva@sofia.bg

Subject: Обществени консултации по Проект на Система за прием на ученици в първи клас в общинските училища на територията на Столична община.

До доц. д-р Тодор Чобанов Заместник- кмет на Столична община

Относно: Проект на Система за прием на ученици в първи клас в общинските училища на територията на Столична община

Уважаеми доц д-р. ЧОБАНОВ,

Родител съм на бъдещ първокласник. Със съпруга ми сме собственици на апартамент, намиращ се в непосредствена близост до училището в района, за който сме разпределени - 73 СОУ. Именно изключителната близост до училището бе водещо за покупката на жилището. Улицата на адреса ни граничи с двора на училището. Постоянният ни адрес към момента на подаване на заявление за кандидатстване няма да бъде променен от 2 години и 7 месеца и според новите изисквания попадаме във втора група. **Бих искала да попитам с какво едно дете, което живее 3 години в прилежащия район ще има повече право от друго дете, което е с 2г и 8 месеца уседналост или 3 месеца по-малко?** Това не е ли дискриминация? Приветствам вашите опити да се справите с фалшивите адресни регистрации, но ако погледнете реално ако едно семейство, което не живее в района, си направи фалшива регистрация за настоящ адрес към днешна дата, то след 3 години същото семейство ще попадне в първа група, което обезмисля предстоящите критерии за уседналост!

Както аз, така и съпругът ми работим в съответния административен район и то над 10 години. Моля отново да преразгледате участието на този критерий, като съответно за него също посочите минимален период, за който родителите да са назначени.

Получава се така, че ние притежаваме жилище, което се намира на улицата зад училището, работим в същия административен район, но поради принципа за уседналост и отпадането на критерий месторабота попадаме извън всяка възможност за класиране?

Евентуално детето ни ще бъде прието в училище, което е хем далече от жилището ни, така и от местоработата ни. Сигурна съм, че не сме единствен случай! Според вас къде би имало шанс дете в подобен случай като нашия да бъде записано, така че да му осигурим подходящо образование, нормално ежедневие, което не включва всяка сутрин изминаването на километри сутрин и вечер?

И не на последно място - тъй като това касае много семейства, би трябвало да признаете уверение за местожителство както на майката, така и на бащата, в зависимост от това кое е по-благоприятно.

Благодаря Ви предварително за отговора!

Поздрави:

Р. Цветкова